

svojo šestdesetletnico. Prof. I. Václav Myslbek se je porodil l. 1848. v Pragi. Njegova mladost ni bila baš vesela, ker se je moral mladenič zanašati na svoje lastne moči in sredstva; moral je torej prenašati vse težkoče in zapreke takratnega praškega umetniškega življenja. Prvo njegovo delo, s katerim je nase opozoril, je bil model spomenika Čehov pri češkem studencu v Gräfenberku. Dalje si je pridobil priznanje za soho umirajočega Žižke, model Šarke in skico Apoteoze. Na Myslbeka je močno vplivala francoska umetnost, ki jo je poznal iz lastne izkušnje l. 1878., ko je bival na Francoskem. Prve nagrade in priznanje je dobil tudi v tujini, in sicer: na Dunaju za soho „Udanost“, dalje za kip „Sv Jožef“ v Parizu, v Berolinu l. 1900. na svetovni razstavi je bil od-

benih in pevskih društev“ v Lvovu in je bil njen predsednik in pa „Višji glasbeni zavod“ v Lvovu, čigar direktor je bil do svoje smrti. — Bil je tudi deželni in državni poslanec in je zastopal idejo sprave Rusinov in Poljakov, kar so mu rojaki jako zamerili.

Dr. L. L.

09650

Naše slike.

Hanibal pred vratmi! (Str. 485.) Naš rojak g. J. Vrbanija na Dunaju je izvršil v lesu zopet krasen relief, ki nam predstavlja zborovanje rimskega senata v onem dramatičnem trenutku, ko pride nesrečna vest, da je punski vojskovodja Hanibal

MAKEDONSKI VSTAŠI

likovan za spomenik kardinala Schwarzenberka. Najboljše delo Myslbekovo je omenjena soha sv. Venceslava, ki bode postavljena na Vaclavskem trgu v Pragi.

09650

Anatol Vahnjanin. Meseca februarja je umrl Anatol Vahnjanin, eden prvih borilcev za ukrajinsko narodno idejo v Galiciji, ustanovitelj cele vrste društev, komponist, pisatelj in politik. Bil je soustanovitelj rusinskega dijaškega društva „Sič“ na Dunaju in njegov prvi predsednik, katero društvo praznuje ravno letos 40letnico svojega obstanka. Kmalu potem je ustanovil in bil prvi predsednik društva „Prosveta“ v Lvovu, ki je nekoliko podobno naši Mohorjevi družbi in je nastalo pod vplivom slovenskega vzora. Dalje je ustanovil pevski društvi „Torban“ v Lvovu l. 1870. in „Levovskij Rojan“ l. 1890., ki je rusinska „Glasbena Matica“. Tudi je deloval na to, da se je ustanovila: „Zveza rusinskih glas-

premagal rimsko vojsko pri Kanah. Hanibal ante portas! Sovražnik stoji pred vratmi doslej nezmaganega Rima! To naznanilo je pretreslo z grozo vsa rimska srca, kajti usoda države je visela na niti, in vsi so vedeli, kaj jih čaka, ako bi afriške čete predrznega kartaginskega vojskovodja zaplénile po večnem mestu. Umetnik je dobro pogodil strah in razburjenje zborujočih rimskih senatorjev.

Gregorčičev grob. Pesnika planin, ki ga je srce izpod trte, iz rajsko lepe dežele, vleklo vedno nazaj v planinski raj, so položili k večnemu pokoju doma na Vrsnem, kakor si je želel. Tam počiva pri cerkvi sv. Lovrenca. Nagrobni spomenik nam kaže v kamenitem reliefu ilustracijo k njegovi pesmi „Naš čolnič otmimo“. Druga naša slika (str. 508.) kaže razgled s cerkvice sv. Lovrenca na krasne goriške planine.

Telovadba se živahno goji novejši čas tudi v katoliških društvih. Mladeniška društva so zato sklenila, da na-